

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

pollicentibus, in eum, quem prae diximus, modum, si cuncta ex animo impleant, laxationem interdicti & absolutionem excommunicationis exequutoribus permittit. Ea promissa, cum ex fide impleant, ad diuina restituntur. Sed tamen capitula praemissa communitati non panduntur. Ea vero cum postea publico sigillo essent communienda, reclamauit communitas, non passa diuina à Magdeburgensibus: & impetu facto, concilium vrbis in vincula coniungunt. Vicinarum vrbium consules mox assunt, periculis captorum occurrere cupientes. Renouant foedera, quod nunquam ante causae exitum ab inuicem discedant: idque literis contestantur sigillatis. In eam formam compositionis laxantur vincenti: Sed reddit vinculum, quod pridem fuit, ab ecclesia censurarum: quod interim leuius pensum est: dum, ut putant, diuino iure suam tueantur libertatem. Sed exitum causae huius postea ostendemus.

CAPVT XXV.

Imperator hoc tempore indixit principibus regni Francfordiae conuentum in diem Nicolai, ad reformandum Imperij quoque statum in capite & membris: ut eo in suum ordinem redacto, cogitarent omnes, quomodo ecclesiae quoque tum vacillantis gradum solidarent. Conuenire frequentes, & cunctis examinato pondere pensatis, inuenerunt articulos sedecim, qui magna indigerent reparatione: nisi fieret, omnino Imperium collaberetur. Sed iam dudum Itali collapsum & extinctum reputauerunt. Condixere autem, ut in proximum diuini Gregorij diem, iterum in eum locum conuenientes, determinarent, quae medio quisque tempore deliberasset. Sed erat grauissima conditio reformandi. Iam enim, quod saepe questus sumus, patrimonium Imperij direptum, ab

ab alijs tenebatur, distributum inter principes electores: ipseq; Imperator iureiurando adstrictus non repetere, quid faceret? Per id tempus cum maximus turbo incubisset, euerſaq; sine numero felices & infelices arbores iacerent, turres ac mœnia urbium conquassarentur, cecidit lapis in ecclesia Colonienſi insignis magnitudinis, vento deiectus, per duplicem actus testudinem, locoque sanctarum ex tribus Magis reliquiarum incubuit: Sed tum diuino, vt ferūt, miraculo cessit theca ad parietem, deditq; cedenti saxo locum. Hodie monstrant in ecclesia saxū non longē ab sanctis reliquijs diuorū regū. Interim Magdeburgensis ecclesia desolata canonici, Marchionem Misniae Fridericum inuitarūt, vt arcem ecclesia praeipua Gebekensteen tueretur, pmissa insigni pondere pecunia. Ille manū validā contraxit, occurrentibus in auxilium eius Lantgrauio Thuringiae, & item Hassiae, comitibusq; Herciniae de Swartzeborg, atq; Honſteen, obsedit Hallensem urbem, bombardis immittens saxa grādia: quibus territi ciues exanimantur: Sed facile reddidē vicem, multis simili ictu per castra principis occisis. Ille euocatis Brunſuiccenſibus, qui auxilio venerant obsessis, treugas fieri postulat: Illi recusant treugas, de pace agendū rati: nam quod post treugas sit faciendum, cur non fiat modò? Frustratus marchio, soluit obsidionem: Comites in arcem Eglen se collocauē, vt inde excurrentes, crebra hostibus incommoda importarent. Hallenses inuitauē Ekelfeldenses, vt stipendijs eorum militarent. Venēre trecenti expediti equites: Sed comites duplicato illis numero excurrentes, fugam cogunt intentare, vbi viderunt se numero multum superari. Vbi verò fuga non profuit, versi in hostes, pugnant, sed superantur: Casis paucis, ceteri capiuntur. Hunc labo-

rem miseratus Deus, consilia pacis inspirauit: Nam episcopus Mersburgensis, & comes de Aneholt, cum mediatores interuenirent, in has conditiones pacis reducere altercantes: ut ecclesiae arces, & canonicis ablata, redderentur ex integro: & quae demolita, quaeque constructa essent, in eo quo tunc statu essent permanerent: quodque pecunia medio tempore leuata, inter res mortuas deputaretur: & quod absolutionem tam ab ecclesia, quam Imperio procuraret Burgrauus Nurembergae, in quorum sumptum Magdeburgenses expediret quatuor milia sexagenarum ex veteri moneta grossorum: & quod archiepiscopus ordinaret reconciliationem sacrorum locorum, quae violata dicerentur. In has conditiones pacis virique consentientes, ad sua redierunt. Archiepiscopus solempni de more in urbem deducitur, exceptus à ciuibus honorifice. Quo etiam in tempore, in urbe Atrebatensi, ex ordinatione concilij Basileensis conuenire prelati, principes ac nobiles, viri omnium doctissimi: qui pacem inter Francorum regem, & Philippum Burgundiae ducem, paternae necis vindicem, peregerunt: cum rex Anglia, qui ad eandem concordiam inuitaretur, se retraheret, coarguens Philippum, quod foedera secum inita violaret: quae inter alia continebant, quod neuter sine altero pateretur regi conciliari. Ad quam formulam, cum rex Angliae requisitus recusaret, declararunt prelati & viri, qui aderant, doctissimi, Philippum ad ulteriora non teneri. Quid enim, si ille pertinax esset, nunquamne proinde futuram pacem?

CAPVT XXVI.

Rodolpho Traiectensi episcopo, & Walramus Theoderici archiepiscopi Colonienfis, & Henrici episcopi Monasterienfis germanus frater, cum esset electus, quod diximus, à proteruentibus in concilio Basileensi

canoni-